

Sandau: Imellem de militære områder i Ryvangen og Gentofte kommune ligger et stykke af Københavns kommune, der ved disse kasernearealer samt Mindelunden er helt adskilt fra det øvrige København, og som af dem, der er uvidende om dette forhold, altid anses for hørende til Gentofte.

Ikke alene geografisk med også i den daglige livsførelse er denne del af Københavns kommune separeret fra den øvrige del af byen, idet den sammen med et tilsvarende område i Gentofte danner den bydel, der kaldes Hellerup, og som ganske naturligt har fælles postdistrikt, fælles telefoncentral, fælles banegård og for en stor del fælles handlende.

Det falder derfor ganske naturligt for befolkningen at mene, at man også burde være fælles om Hellerup skole, der ligger i umiddelbar nærhed. Børnene i den københavnske del af Hellerup tilhører imidlertid skolemæssigt Strandvejsskolen, der er beliggende lige ved Østerbrogade med en afstand af mellem 2 og 3 km fra deres bopæl i Hellerup. Denne store afstand er forældrene i Hellerup meget betænkelig ved, og de er det i særlig grad, fordi Strandvejen vel nok kan siges at være betydeligt mere befærdet end gader i almindelighed.

Jeg har set mange mødre være ængstelig ved tanken om, hvordan det skulle gå deres barn, når det skulle ad Strandvejen til skole; og skoleproblemet er ikke nyt, det dukker op med større eller mindre styrke hvert år ved den tid, hvor børnene skal i skole, og megen energi har været udfoldet for at få børnene i Hellerup skole. Det er klart, at det tiltaler en mor, at hendes barn kan gå ad stille villaveje til skole frem for ad en af landets mest befærdede gader. Jeg vil dog gerne understrege, at der ikke er tale om uvilje mod Strandvejens skole, der er en anerkendt skole af høj standard, men alle finder det forkasteligt, at en tilfældig kommunegrænse skal danne grundlag for et ubetinget kommunalt stavnsbånd i skolemæssig henseende. Det burde være muligt at finde frem til en ordning, så at de to kom-

muner kunne udligne de beløb, der her kan være tale om; ingen forældre i Hellerup kan forstå, at dette overhovedet skal være et spørgsmål om penge.

I den cirkulærskrivelse, som fra Hellerup skoles inspektør er tilsendt de på Københavns siden boende forældre, står der, at efter en nylig vedtagen overenskomst mellem Københavns, Frederiksbergs og Gentoftes skolevæsen er kan der fremtidig i de tre kommuner kun optages børn til skolegang i den kommune, hvor de har bopæl, samt at Gentofte kommune ikke fortsat kan påtage sig den udgift, der er forbundet med undervisning af københavnske elever.

Når jeg i dag rejser denne tilsyneladende lille, men for de pågældende børn og deres forældre meget store sag i det høje ting som et spørgsmål til den højtærede undervisningsminister, er det bl. a. forårsaget af den kendsgerning, at miseren direkte er fremkaldt af eller tilspidset på grund af den nye skolelov, idet staten og Københavns kommune efter den gamle skolelov dækkede udgifterne til 1. eksamensmellem og højere klasser. Denne ordning er efter den nye skolelov bortfaldet både for 6. og 7. klasserne og for de højere klasser. Det er, så vidt jeg kan se, det, der har været den væsentlige årsag til, at Gentofte kommune nu siger stop, idet kommunen mister et tilskud på 1½ mill. kr.; derved er man kommet i den noget tragikomiske situation, at den nye skolelov, hvis kendemærke er den ubrudte linje, netop i dette tilfælde forårsager en brudt linje.

Jeg vil derfor spørge, om den højtærede undervisningsminister vil medvirke til en løsning af denne sag, så at børnene kan fortsætte i den skole, hvor de nu engang har deres lærere og kammerater og i adskillige tilfælde en søster eller bror i eksamensmellemskolen.

Desuden vil jeg anmode ministeren om at medvirke til at få det gjort muligt at etablere en fællesordning imellem de tre hovedstadskommuner, således at børns skolegang, hvor det skønnes rimeligt, kan